

KARTKA Z LITURGII

Wielki Czwartek Nr 7/2013 (65)

„Eucharystia jest centrum, z którego to wszystko promieniuje i ku któremu wszystko prowadzi.
Wraz z Eucharystią narodziło się w Wieczerniku nasze kapłaństwo.”

LIST OJCA ŚWIĘTEGO JANA PAWŁA II DO KAPŁANÓW NA WIELKI CZWARTEK 1998 ROKU

ROZWAŻANIE – WIELKI CZWARTEK

Chciałbym być takim dobrym, oddanym, zakochanym w Panu Bogu i ludziach księdzem, jak on... W innych słowach, ale w tym sensie, myślałem sobie, jako chłopak, patrząc na przykład ks. Jana Szponarskiego (+17.10.1981), świętej pamięci (śp.) proboszcza mojej parafii rodzinnej pod wezwaniem Chrystusa Króla w Gorzowie Wielkopolskim. Tak dużo można by pisać, ale stając w obliczu Wielkiego Czwartku, bez słodzenia i w skromności słów, pojawia się jeszcze jedna – niepokojąca myśl. Minęło ponad 30 lat od śmierci tego wspaniałego duszpasterza... co jakiś czas odwiedzam na Cmentarzu Komunalnym przy ul. Żwirowej groby moich dziadków (nie tylko w bliskości 1 i 2 listopada). Nieopodal jest kwatery gdzie spoczywa śp. ks. kan. Jan Szponarski. Jego grób w ciągu roku już nie jest tak pieczołowicie zadbane jak kilkanaście lat temu. Bez żadnych wyrzutów i rozliczeń, przychodzi mi taka oto myśl: minęło, odeszło do wieczności jedno pokolenie, tych, którzy ks. Jana kochali, podziwiali jako pasterza i młodzi ludzie już mniej pamiętają... dobrze, że u Pana Boga jest nagroda i że On nie zapomina o człowieku. Każdy z nas (mam nadzieję), jako ministrant, lektor, kleryk, prezbiter, ale i jako chrześcijanin, każdy mężczyzna i kobieta może powiedzieć o wspaniałym przykładzie księdza, który nas urzekł świętością, miłością bez reszty do Chrystusa i Kościoła. Modląc się o nowych świętych kapłanów i tych, których już spotkaliśmy, stawajmy się, dzięki natchnieniom Ducha Świętego, żywą „ilustracją” do Ewangelii. Tylko pamiętajmy, to nie ksiądz zbawia, to Bóg jest Zbawcą. Prawo świętości wynika z prawa miłości.

SZATY LITURGICZNE

Do sprawowania Mszy św. kapłan zakłada:

- albę,
- stulę,
- ornat odpowiedniego koloru.

Uwaga: Kapłan może również użyć humerału i cingulum, w przypadku, gdy krój alby tego wymaga.

Przy sprawowaniu nabożeństw celebrans nakłada:

- albę lub komżę,
- stulę,
- kapę odpowiedniego koloru.

LITURGIA SAKRAMENTU ŚWIĘCEŃ KAPŁAŃSKICH

Obrzędy święceń znajdują się w dokumencie wydanym przez Stolicę Apostolską w 1989 roku o nazwie „De Ordinatione episcopi, presbyterorum et diaconorum”. W późniejszych latach dokument ten był dopracowywany. Powiemy tutaj o święceńcach prezbiteratu, które rozpoczynają się po proklamacji Ewangelii. Następuje przedstawienie kandydatów oraz ich wybór przez biskupa. Po wyborze biskup głosi homilię. Następnie ma miejsce złożenie przyrzeczenia, m. in. przyrzeczenia celibatu i posłuszeństwa ordynariuszowi. Zaraz po tym szafarz sakramentu wzywa do modlitwy i rozpoczyna się Litania do Wszystkich Świętych, podczas której kandydaci leżą krzyżem. Po litanii biskup, a następnie obecni prezbiterzy nakładają na powołanych ręce, co szczególnie ukazuje jedność prezbiterium diecezji. Po tym obrzędzie biskup odmawia lub wyśpiewuje modlitwę ordynacyjną i następują obrzędy objaśniające. W ich skład wchodzi nałożenie stuli oraz ornatu, a także namaszczenie rąk oraz wręczenie chleba i wina. Dalej następuje pocałunek pokoju, którego dokonuje biskup wraz z całym prezbiterium. Święcenia prezbiteratu są, więc bardzo bogate w znaki i symbole liturgiczne. Według Kodeksu Prawa Kanonicznego kan. 1015 § 2. **Święceń prezbiteratu powinien udzielać własny biskup, jeśli nie zachodzi uzasadniona przeszkoda.** Czas udzielania święceń nie jest ściśle określony, winien to być natomiast dzień świąteczny, szczególnie w wypadku święceń biskupich (episkopatu).

DOBRA RADA

Należy przynosić kielich do ołtarza dopiero po skończonej *Modlitwie wiernych*, aby oddzielić Liturgię Słowa od Liturgii Eucharystycznej. Procesja z darami ma swoje głębokie znaczenie. Nie powinno się więc rozkładać bielizny kielichowej jeszcze w czasie trwania liturgii słowa. Dlatego, po modlitwie wieńczącej *Modlitwę powszechną*, celebrans siada na miejscu przewodniczenia, a ministrant udaje się wraz z kielichem czy też z cyborium do ołtarza. Ma to swój sens teologiczny, dary są wyrazem naszej wewnętrznej postawy oddania siebie samego Chrystusowi.

MODLITWA O POWOŁANIA KAPŁAŃSKIE

Panie, Ty powołujesz każdego do szczególnego zadania. Ty znasz najdoskonalszą drogę życia, na której każdy najpełniej się zrealizuje. Prosimy Cię za wstawiennictwem Najświętszej Maryi Panny, daj nam świętych kapłanów. Rozpal ogniem miłości młode serca mężczyzn, aby z niezachwianą wiarą w pełni odpowiedzieli na wezwanie do tej szczególnej służby Bogu. Prosimy Cię Panie, obdarz ich pełnią łask na czas podjęcia trudnej decyzji, by z odwagą potrafili wyruszyć za głosem wołającego Jezusa. Przez Chrystusa Pana Naszego. Amen.